

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Martin Bobáka a Jana Ferfeckého v právní věci

žalobce: **Z. Š.**
bytem xxx, xxx
zastoupen advokátkou Mgr. Rebekou Mot'ovskou Židuliakovou
sídlem Krátký lán 138/8, 16000 Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací soudní poplatek snížený na částku 1 000 Kč, která bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Městského soudu v Praze k rukám Mgr. Rebeky Mot'ovské Židuliakové, advokátky.
- IV. Soud vyzývá zástupkyni žalobce, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení sdělila číslo bankovního účtu, na který má být vrácen zaplacený soudní poplatek.

Odůvodnění:

- Dne 26. 5. 2024 žalobce požádal Magistrát hl. m. Prahy (**povinný subjekt**) o informaci dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (**informační zákon**); požadoval, aby mu povinný subjekt poskytl jeho rozhodnutí ze dne 29. 5. 2018, čj. MHMP 753249/2018/Ben. Povinný subjekt informaci odmítl poskytnout (rozhodnutí ze dne 6. 6. 2024, č. j. MHMP 1098562/2024). Dle něj žalobce využívá žádosti o informace k tomu, aby obešel institut nahlížení do spisu, a mohl se tak dostat k informacím ze správního spisu, který je dle správního řádu neveřejný. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil odvoláním. Žalovaný ovšem o odvolání nerozhodl. V 15denní lhůtě od podání odvolání měl povinný subjekt předat spis žalovanému, který měl v další navazující 15denní lhůtě o odvolání rozhodnout. Dle žalobce byl posledním dnem pro vydání rozhodnutí o odvolání úterý 30. 7. 2024. Žalobce pak 4. 8. 2024 podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti k Úřadu pro ochranu osobních údajů. Tento úřad na podání žalobce nereagoval.
- V žalobě namítal žalobce nečinnost žalovaného, který dle něj dosud nerozhodl o jeho odvolání.
- Za účelem rozhodnutí věci soud nařídil jednání na 20. 11. 2024.
- Ještě před jednáním žalobce dne 17. 11. 2024 k výzvě doručil soudu vyjádření, ve kterém mj. tvrdil, že může podat tolik žádostí o informace, kolik chce. Klidně magistrátu zaplatí stovky na poplatcích za vyhledávání informací. Uvádí, že on nedělá obstrukce. Vysvětlil také,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

že informace, o které žádá, potřebuje k tomu, aby zjistil, zda povinný subjekt v minulosti záměrně nespojoval jednotlivá řízení o přestupcích do společného řízení, a to až do momentu, kdy dle novely zákona bylo možné za přestupky projednávané ve společném řízení ukládat pokutu až ve výši pětinasobku horní hranice sazby.

5. Dne 19. 11. 2024 žalovaný soudu doručil správní spis, omluvu z nařízeného jednání a vyjádření k žalobě. Zejména uvedl, že 18. 11. 2024 rozhodl o odvolání, které je základem nečinnosti žaloby. K tomu doložil rozhodnutí čj. MD-63537/2024-072/2. Rozhodnutí povinného subjektu ze dne 6. 6. 2024 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ke spisu přiložil také doručenkou, z níž je patrné, že žalovaný jeho rozhodnutí vypravil 18. 11. 2024. Žaloba tak dle něj nadále není důvodná. Dále dodal, že již několik měsíců se potýká s vysokým a patrně organizovaným nápadem podání ve věcech řídicích přestupků, které nápadně připomínají aktivity tzv. pojišťoven proti pokutám, a to společnostmi, jakou byla například *FLEET* [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 6. února 2019, čj. 9 As 429/2018-35] nebo *Motoristická vzájemná pojišťovna*. Tyto organizace často využívaly administrativních obstrukcí ke zdržení řízení a dosažení promlčení řídicích přestupků. Nyní opakovaně několik fyzických osob využívá nápadně stejných postupů, které zásadně zatěžují činnost správních orgánů včetně žalovaného. Je tak na posouzení soudu, zda je na místě těmto žalobám přiznávat plnou výši nákladů řízení.
6. K témuž podání žalovaný přiložil také vyjádření ředitele odboru komunikace, který poukázal na to, že žádosti žalobce zřejmě plní privátní účel, slouží pro systémové obstrukce přestupkových řízení a také pro získání financí z jednotlivých řízení. Žalobce sice podává žádosti jako soukromá osoba, ale současně působí jako prezident, ředitel či osoba v jiné řídicí funkci ve společnostech a spolcích, které byly úzce spjaty s tzv. pojišťovnami na pokuty, ve kterých figuroval pravomocně odsouzený P. K. Právě po něm žalobce nastupoval na vedoucí posty v těchto právnických osobách. Poukázal na to, že žalobce je od 19. 9. 2022 xxx spolku Ochrana řidičů, o. s., a na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2023, čj. 19 A 41/2021-57, který popsal činnost tohoto spolku. Žalobce dne 19. 4. 2023 nahradil P. K. také v pozici xxx v Share CAR!, z.s., jehož hlavním smyslem byla snaha sdílet vozidla tak, aby nebylo možné určit řidiče v přestupkových řízeních. Žalobce nahradil P. K. také v VP RIP 2024, z.s. (dříve Virtuální provozovatel). Dne 1. 11. 2022 byl žalobce zvolen xxx Spolku provozovatelů služeb v gastronomii a hotelnictví, kde do té doby figuroval pan K. Tento spolek spolu s Share CAR! jsou pak zakládajícími členy spolku Anděl na cestě, z.s., který je letos mimořádně aktivní a podává desítky žádostí o informace po celé ČR. Žádosti, které podává žalobce se nápadně podobají žádostem, které v minulosti zasílal právě pan K. Ministerstvo nemá přehled o tom, kolik žádostí o informace stran dopravních přestupků, navazujících stížností a odvolání podává žalobce napříč jednotlivými kraji. Jen proti povinnému subjektu žalobce podal v poslední době cca 14 odvolání a stížností. Několik věcí týkajících se žalobce se řeší v Moravskoslezském a Pardubickém kraji. Tato čísla samy o sobě nejsou nijak extrémní. Žalobce ovšem podává žádost vždy o jedno rozhodnutí a typově stejné žádosti podává cca dalších 10 žadatelů, kteří do loňského roku nebyli aktivní. Tito žadatelé zasílají své žádosti o informace nejen žalovanému, ale také jednotlivým krajům, aby vytvořili tlak a kumulovali opravné prostředky. Jakkoli nelze spekulovat nad přímou domluvou mezi těmito žadateli, je více než nápadné, že někteří si volí k zastupování tutéž advokátku (zástupkyni žalobce). Jde např. o Z. S., J. O. či K. K. a další.
7. Podáním ze dne 19. 11. 2024 žalobce vzal žalobu v celém rozsahu zpět z důvodu pozdějšího chování žalovaného. Po žalovanému požadoval náhradu nákladů ve výši 13 342 Kč a od soudu vrácení soudního poplatku ve výši 1 000 Kč.
8. Navzdory zpětvzetí žaloby soud nezrušil termín nařízeného ústního jednání. Jak žalovaného, tak žalobkyni o tom vyrozuměl. Dne 20. 11. 2024 soud místo jednání ve věci samé zahájil jiný soudní rok, u něž vzal na vědomí zpětvzetí žaloby. Dále žalobce seznámil se záměrem v této věci rozhodnout o nákladech řízení dle § 60 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

správní (s. ř. s.), a tedy s ohledem na důvody zvláštního zřetele hodné. Žalobci umožnil, aby se k této otázce vyjádřil (např. rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2008, čj. 1 Ans 4/2008-62, nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 1. 2016, sp. zn. I. ÚS 916/15, a tam citovanou reprezentativní judikaturu).

9. Substituent zástupkyně žalobce přes vyjádření žalovaného setrval na návrhu na přiznání plné náhrady nákladů žalobci. K otázce použití § 60 odst. 7 s. ř. s. se přes poučení soudu nijak nad rámec v podání uvedené argumentace nevyjádřil.
10. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Dle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Jelikož žalobce vzal žalobu v celém rozsahu zpět, soud řízení zastavil (**výrok I**).
11. Soud dále posuzoval, zda má žalobce právo na náhradu nákladů řízení ve smyslu § 60 odst. 3, věta druhá, s. ř. s. Smyslem tohoto ustanovení je přiznat náhradu nákladů řízení žalobci, který podal žalobu důvodně a žalobu bere zpět, neboť v mezidobí došlo mimo soudní řízení ke změně situace, která fakticky odpovídá tomu, co žalobou požadoval. Mezi účastníky není sporu o tom, že žalovaný vydal rozhodnutí až po lhůtě, kterou mu k tomu poskytuje zákon. O tom ostatně svědčí i správní spis, který žalovaný soudu předložil. Žalovaný se přesto domnívá, že by soud žalobci neměl přiznat náhradu nákladů řízení (jak popsáno shora).
12. Vydání rozhodnutí bylo to, čeho se žalobce domáhal, a současně bylo důvodem pro její zpětvzetí. Žalobce před podáním žaloby vyčerpal prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti; žalovaný však zůstal nadále nečinný. Žalobce vzal žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného, a za běžných okolností by tedy měl právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s.
13. Soud si je vědom svého usnesení ze dne 5. 11. 2024, čj. 8 A 79/2024-38, v němž ve věci jiného žalobce, kterého zastupovala tatáž zástupkyně, odkázal na prejudikaturu, dle které opakované podávání typizované *žaloby* v situaci, kdy se očekává učinění procesního úkonu nečinného orgánu, nesleduje cíl, k němuž je soudní řízení určeno (vydání požadovaného rozhodnutí), ale naopak toliko generuje náklady soudního řízení. Následně uvedl, že množství řízení o nečinnostních žalobách, v nichž jako zástupkyně žalobců vystupuje nynější zástupkyně, je nestandardní (tehdy soud vedl 47 žalob). Množství žádostí o informace, ačkoliv by bylo možné tyto dotazy vyřídit jedinou žádostí, neúměrně zatěžuje jak správní orgány, tak soud následným podáváním žalob na ochranu proti nečinnosti takovými žádostmi zahlceného povinného subjektu popřípadě odvolacího orgánu (žalovaného). Podat jednu žádost a v ní požádat o zaslání všech požadovaných dokumentů se jeví jako úsporné a logické řešení. Žalobce se tak do značné míry podílel na tom, že správní orgán nebyl schopen o jeho žádosti rozhodnout v zákonné lhůtě. Následné podávání žalob na ochranu proti nečinnosti soud shledal šikanózním výkonem práva.
14. Ve nynější kauze soud seznal indicie o tom, že šikanózní může být i řešená žaloba; tato žaloba má minimálně zneužívající potenciál (viz dále). O tom ostatně mohou svědčit také praktiky, na které dle žalovaného žalobce navazuje (podrobněji vyjádření žalovaného v bodech 5 a 6 shora). Přes níže specifikované zvláštní okolnosti soud prozatím považoval za předčasné vyslovit jednoznačný závěr, že jednání žalobce a jeho zástupkyně je nutné považovat za zneužití žalobního práva, jehož účelem je primárně získat náhradu nákladů řízení (podrobněji rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 3. 2022, čj. 76 A 6/2021-57, bod 25 a násl.). To ovšem neznamená, že při neodůvodněné kumulaci dalších věcí stejného či obdobného charakteru soud nebude v budoucnu s dalšími obdobně konstruovanými žalobami takovým způsobem zacházet (navzdory vyjádření žalobce ze dne 24. 11. 2024 o dobré personální situaci u žalovaného). Zde ještě nedovodil jasný úmysl zjevně obstruovat správní orgány, způsobit škodu či iniciovat spory s výlučným či převažujícím záměrem obohatit se na přiznaných nákladech řízení. Soud nezjistil, že by žalobce své právo požádat

o informace či následně také podat žalobu realizoval pouze „na oko“ a ve skutečnosti ho nechtěl využít k ochraně svých věcných práv. Prozatím totiž není vyvrácené zhora obecné tvrzení žalobce o tom, že připravuje analýzu rozhodování povinného subjektu stran souběhu dopravních přestupků. Jakkoli žalobce k této analýze předložil pouze řadu tvrzení, a ne její pracovní verzi, soud prozatím nepovažovat za neudržitelné tvrzení, že žalobce skutečně připravuje nějakou analýzu. Za níže vypočtených, byť krajních, okolností soud ještě žalobu považoval za vážně míněné uplatnění práva.

15. Na druhou stranu soud nemohl přehlédnout, že zástupkyně žalobce zejména za poslední rok podala k soudu kvantum nečinnostních žalob. Tyto jsou takřka stejné, vykazují znaky strojové repetitivnosti. Ke včerejšímu dni, tzn. k 19. 11. 2024, jich soud napočítal celkem 55, a to ve věcech různých 13 žalobců. Nynější žalobce je mezi nimi nejaktivnější, jelikož podal až 23 žalob, z toho 19 proti žalovanému, 4 přímo proti povinnému subjektu. Dosud v 7 věcech uspěl; na náhradě nákladů řízení získal od žalovaných celkem 93 394 Kč, přitom náhrada soudního poplatku představovala 7 000 Kč (sp. zn. 11 A 77/2024, 17 A 63/2024, 18 A 46/2024, 3 A 41/2024, 3 A 49/2024, 6 A 59/2024, 6 A 63/2024). Dále vede 13 nečinnostních žalob, o nichž soud dosud nerozhodl (sp. zn. 11 A 72/2024, 11 A 109/2024, 14 A 56/2024, 15 A 110/2024, 15 A 70/2024, 15 A 82/2024, 15 A 83/2024, 17 A 81/2024, 3 A 47/2024, 5 A 107/2024, 5 A 84/2024, 6 A 56/2024, 6 A 74/2024). V jedné věci soud jeho žalobu zamítl (17 A 58/2024) a v jedné řízení zastavil pro nezaplacení soudního poplatku (3 A 48/2024).
16. Soud z úřední činnosti dále ví, že i jiní žalovaným označení žadatelé o informace, které zastupuje tatáž advokátka, jsou žalobně aktivní. J. O. dosud podal 7 žalob, v pěti z nich získal náhradu nákladů řízení na žalovaném v celkové výši 54 368 Kč, z toho náhrada soudního poplatku ve výši 5 000 Kč (sp. zn. 14 A 32/2024, 18 A 35/2024, 5 A 58/2024, 11 A 67/2024), a to nepočítaje částku, kterou mu žalovaný musí nahradit v jednom sporu, v němž ho zastupoval jiný zástupce. V jedné věci soud dosud nerozhodl (sp. zn. 11 A 80/2024) a v jedné mu již shora cit. usnesením nepřiznal náklady (sp. zn. 8 A 79/2024).
17. K. K. podal 5 nečinnostních žalob. O jedné soud dosud nerozhodl (sp. zn. 6 A 101/2024), ve zbylých čtyřech získal na žalovaném náhradu nákladů ve výši 48 378,50 Kč (sp. zn. 11 A 63/2024, 14 A 164/2023, 14 A 33/2024, 9 A 21/2024).
18. Konečně soud vede 4 řízení o nečinnostních žalobách Z. S., z nichž ve 3 věcech tento žalobce uspěl a žalovaný mu je povinen nahradit náklady řízení v celkové výši 34 770 Kč, z toho 4 000 Kč na soudních poplatcích (sp. zn. 10 A 44/2024, 14 A 31/2024, 18 A 39/2024). V jedné věci soud žalobu odmítl, jelikož zástupkyně žalobkyně přes výzvu soudu nepředložila řádnou plnou moc k zastupování žalobce (usnesení ze dne 19. 11. 2024, čj. 11 A 108/2024-19). V právě cit. usnesení soud uvedl, že je pochopitelné, jak mohlo dojít k tomu, že zástupkyně s žalobou předložila plnou moc udělenou jí žalobcem ve vztahu k jiné žádosti o informace. Pro soud ovšem nebylo vůbec zřejmé, jak mohlo následně dojít k tomu, že k jeho výzvě zástupkyně zaslala dodatečnou plnou moc, kterou namísto žalobce podepsal pan H., který je též jedním z řady žalobců, které zástupkyně před zdejším soudem v obdobných věcech zastupuje (sp. zn. 10 A 59/2024, 6 A 68/2024, 18 A 56/2024, 18 A 60/2024, 10 A 91/2024, 3 A 77/2024 a 11 A 107/2024).
19. K tomu je nutné dodat, že jak nynější žalobce, tak jiné osoby, které zastupuje tatáž advokátka, podávají žádosti o informace mj. tak, že žádají o konkrétní rozhodnutí povinného subjektu označené spisovou značkou či číslem jednacím. Touto metodou generují množství žádostí o informace, které povinný subjekt či posléze žalovaný, jenž rozhoduje o navazujících stížnostech a odvoláních, nestíhá vyřídit v zákonné lhůtě. Pokud by žadatelé následně zastupovaní Mgr. Mořovskou Židuliakovou podali méně žádostí o informace, v nichž by kumulovali větší rozsah požadovaných informací, jistě by nemuseli podávat ani tolik nečinnostních žalob. Soud nepředstírá, že ví, k čemu všichni tito žadatelé žádané informace potřebují. Lze však poznamenat, že pokud by podali jednu společnou žádost, kterou

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

by správní orgány nedokázaly včas k jejich spokojenosti vyřešit, a následně by podali i společnou (nečinnostní) žalobu, soud by rozhodoval o nákladech řízení dle § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Tzn., že v takovém případě by mimosmluvní odměna za „jednoho“ žalobců nedosáhla stejné výše, jak soud žalobcům dosud přiznával.

20. Tento podpůrný argument má svůj smysl zejména s ohledem na to, že za mnoho žalobců, které zastupuje Mgr. Mot'ovská Židuliaková (pokud ne za všechny), hradí soudní poplatek jeden z nich, a to K. K. Soud ve své každodenní činnosti řeší zvláštní situace či postupy, nad touto kuriozitou se ovšem nemohl nepozastavit. Nenašel totiž žádné rozumné vysvětlení, proč dochází k těmto platbám v souhrnné výši několik desítek tisíc korun ze strany jednoho z množiny žalobců, které zastupuje tatáž advokátka.
21. Soud shrnuje, že u těchto čtyř žalobců, které žalovaný výslovně označil v jeho podání ze dne 18. 11. 2024, a o jejichž 39 žalobách k dnešnímu dni ví z úřední činnosti, dosud rozhodl v 23 věcech. V nich tito žalobci za takřka stejná víceméně formulářová podání, s nimiž u soudu uspěli, měli od žalovaného obdržet na náhradu nákladů řízení v součtu přes 200 000 Kč. Nelze přehlédnout, že soud projednává jen a pouze žaloby, pro které je místně příslušný. Jak avizoval žalovaný v podání z 18. 11. 2024, stejní žalobci podávají četné žádosti o informace, stížnosti a odvolání také v jiných krajích. Také je třeba přihlídnout k činnosti Mgr. Mot'ovské Židuliakové, jež v případě nevyřízení žádostí, resp. odvolání či stížností v zákonné lhůtě obratem podává nečinnostní žaloby, které jsou v té době zpravidla důvodné. Za těchto zvláštních okolností soud naznal, že žalobce, jakož i jeho zástupkyně, byli za typově formulářová podání žalob honorování i dostatečně finančně saturování přiznáním nákladů řízení již v předcházejících věcech. Proto žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení dle § 60 odst. 7 s. ř. s., i za situace, v níž by mu jinak náležela. Účelem přiznání náhrady je úhrada (části) nákladů důvodně vynaložených k hájení práva hmotného, a toze strany procesně neúspěšné strany, která vyvolala potřebu obrany práva. Procesně úspěšný žalobce formálně v tomto řízení vynaložil náklady, ty mu již žalovaný dostatečně „předplatil“ v několika jiných typově stejných a repetitivních řízeních (**výrok II**). Soud opakuje, že nevylučuje, že v příštích sporech, které by následovaly doposavad nastolený trend, bude obdobná typová podání téže osob, resp. zastoupených téže advokátkou považovat za zneužití žalobního práva.
22. O vrácení soudního poplatku rozhodl soud podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, dle něhož soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Žalobce vzal žalobu zpět před prvním jednáním ve věci samé. Soudní poplatek za podanou žalobu v této věci činil 2 000 Kč. Soud tedy dle **výroku III** vrátí žalobci část soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek žalobci vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Zároveň s tím soud pro urychlení vyzval zástupkyni žalobce ke sdělení čísla účtu, na nějž má být vrácen zaplacený soudní poplatek (**výrok IV**).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u NSS, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje NSS.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení, tj. výrokům II a III je nepřipustná (§ 104 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost proti výroku IV není přípustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.].

Praha 20. listopadu 2024

Martin Lachmann v. r.
předseda senátu